

Garnisonsby, hvad der har været Tale om, og vedkommende Officer eller en Officer i en lignende Stilling forflyttes til Hille-rød, vil han komme til at betale ca. 340 Kr. Det er dog en meget stor Forskel, og man ser deraf, hvad det har at sige, hvor Officererne eller Befalingsmændene blive indkvarterede. Jeg tror derfor, det er urigtigt at gøre dette Spring, naar man ikke gør det samtidig med en Revision af Lønningsloven. Da man ikke har gjort det i 1909, men derimod fra Rigsdagens Side nedsat Regeringens Lønningsforslag med 6 pCt. for de højere Embedsmænd, forekommer det mig, at det er for stort et Spring, der her kræves, og jeg kan derfor ikke anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse. Hvorvidt der kan findes en anden Form, skal jeg henstille, det er jo muligt, at Forslaget vil blive prøvet i et Udvalg. Man maa ogsaa tage Hensyn til, at ikke blot udkommanderes Befalingsmænd til de Byer, hvor Tjenestens Tarv kræver det, men ofte opholde de sig i vedkom-mende By i et saa kort Tidsrum, at den Fordel, de skulde have af de kommunale Foranstaltninger, der træffes i en saadan By, ville de kun i meget ringe Grad opnaa. Mange Steder, hvor de komme hen, kan det have sine Besværligheder med Hensyn til Undervisningen. I en By er der et saadant Skolevæsen, at de kunne være glade ved at sende deres Børn i Skole der, i en anden By er der hverken Latin- eller Realskole, hvorfor det er forbundet med stor Bekostning, hvis de ville have deres Børn til at gaa den studerende Vej. Jeg skal kun i dette Øjeblik udtale, at saaledes som Forholdene have udviklet sig, have de militære Embeds- og Bestillings-mænd Ret til at tro, at naar man ikke ved Lønningslovene af 1909 har rørt ved dette Forhold, har det været Lovgivnings-magtens Mening, at det skulde bestaa.

Carl Hansen: Jeg tror, vi alle kunne være enige med Ministeren i den Betragtning, som for Resten ogsaa den ærede Ord-fører for Forslagsstillerne berørte, at det havde været heldigere, om man, hvis man overhovedet skulde ordne dette Forhold, havde gjort det i 1909, da man behandlede de militære Lønningslove. Alle ville formentlig ogsaa være enige om, at Forslaget,

som det foreligger, ikke bør blive til Lov, hvad der end ellers kan komme ud af det. Man kan maaske med nogen Ret sige, at ved Fastsættelsen af Lønningerne for de militære Embedsmænd, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nævnedes: de højere Officerer, er der ikke taget væsentligt Hensyn til det Forhold, som omhand-les i Forslaget, men det gælder ikke for Underofficerernes Vedkommende. Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) nævnedes de højere militære Embedsmænds Lønnin-ger, jeg skal nævne et Par Forhold, som vedrører de lavere Lønninger, og som vist nok endda i højere Grad end de af den højtærede Minister fremførte Forhold tale for, at man har taget et Hensyn til den militære Skattepligt, som den har været siden 1873. Man satte nemlig, for at nævne et Par Sammenligningspunkter, som jeg tror vil holde, Lønnen for Sergenter til 1,020 Kr., stigende i Løbet af 12 Aar til 1,560, men de la-vest lønnede Tjenestemænd ifølge Tjeneste-mændenes Lønningslov, som vedtoges 1908, begynder i København med 1,260 Kr. og stiger til 1,740 Kr., og det er vel 60 Kr. ringere, kan man regne, i de andre Garnisons-byer, der kan være Tale om. En Oversergent begynder med 1,620 og faar efter 4 Aar 1,860 Kr., det vil sige, han kommer noget højere op end Slutningslønnen for Tjeneste-mændene i første Klasse, men for det næste Trin, f. Eks. Portører ved Jernbanevæsenet, hvor man begynder med 1,530 Kr., kan man som Overportør stige til 2,010 Kr. Dette tyder paa, at man ved Fastsættelsen af Underofficerslønningerne har regnet med, at de vedkommende skulde svare den lave kommunale Skat. Havde man den Gang søgt at ordne Forholdet med Hensyn til den kommunale Skattepligt saaledes, som det foreliggende Lovforslag tilsigter, vilde man vistnok have forhøjet den Løn, der var foreslaaet for disse lavere lønnede Be-stillingsmænd, og som blev vedtagen. Dette er den ene Side af Sagen, og den tror jeg, at vi ere enige om.

Men hvad vi saa skulde faa af Lov-forslaget, kan der selvfølgelig være delte Meninger om. Jeg antager, at det er saa-ledes endnu, som det var i 1873, og som det allerede er fremhævet af den højt-ærede Minister, at Udvalgets Flertal — det var et 15 Mands Udvalg —, de 10 Med-